

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 81/2020, referent a l'Ajuntament de Barcelona.

Antecedents

1. En data 24/01/2020, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades l'escrit d'una persona pel qual formulava una denúncia amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals. En concret, la persona denunciant afirmava que la Sra. (...), consellera de Mobilitat i Accessibilitat del Districte de (...) de l'Ajuntament de Barcelona, va difondre la seva imatge a través d'internet, així com també el seu nom i dades de salut. La persona denunciant acreditava que, a través de la xarxa social Twitter ((...)), la consellera abans identificada va publicar en data 17/01/2020 una piulada amb el següent contingut: *"He estat amb la (...), veïna de (...), fent un passeig per (...) i tinc diverses notes per millorar l'accessibilitat del tramvia. La (...) té esclerosi múltiple i una discapacitat visual"*. Aquesta piulada incorporava un vídeo de 17 segons de duració. La persona denunciant afegia que no havia donat el seu consentiment per a aquest tractament de dades, sinó únicament per a que aquesta consellera utilitzés les fotografies (sense captar la seva cara) amb la finalitat de fer un informe adreçat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia corresponent a la denúncia (núm. IP 34/2020), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.

3. En aquesta fase d'informació, en data 31/01/2020 es va requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè informés, entre d'altres aspectes, sobre si el responsable del tractament de les dades publicades a través de Twitter era l'Ajuntament de Barcelona (en el cas que la Sra. (...) hagués actuat en la seva condició de consellera), o bé, la pròpia Sra. (...).

4. En data 05/02/2020, l'Ajuntament de Barcelona va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava que la *"La piulada de la Sra. (...), tot i identificar-se com a consellera, està realitzada a títol particular, des d'un perfil personal. No existeixen perfils de twitter institucionals per a consellers i conselleres de districte. L'únic perfil institucional és el de l'alcaldeessa"*.

5. En data 15/12/2020, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l'Ajuntament de Barcelona per una presumpta infracció, prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.f); tots ells del Reglament (UE)

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 21/12/2020.

6. En data 08/01/2021, l'Ajuntament de Barcelona va formular al·legacions a l'acord d'iniciació.

7. En data 18/02/2021, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades amonestés l'Ajuntament de Barcelona com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb els articles 5.1.a), 6 i 9, tots ells de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 19/02/2021 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions, que s'ha superat amb escreix sense que l'Ajuntament hagi presentat al·legacions.

Fets provats

La consellera de Mobilitat i Accessibilitat del Districte de (...) de l'Ajuntament de Barcelona va difondre el nom, la imatge i dades de salut de la persona denunciante a través del seu perfil personal a Twitter. A aquestes dades hi va accedir per la seva condició de consellera, amb la finalitat d'elaborar un informe adreçat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'entitat imputada no ha formulat al·legacions a la proposta de resolució, però sí que ho va fer a l'acord d'iniciació. Respecte d'això, es considera oportú reiterar a continuació el més rellevant de la resposta motivada de la persona instructora a aquestes al·legacions.

2.1. En relació a la publicació de dades de salut.

Pel que fa a la publicació de dades de salut, l'entitat imputada al·legava que en el tuit publicat només apareixia el nom de la denunciante i que en el vídeo hi apareixia aquesta d'esquenes a l'andana del tramvia, però descartava que constés cap dada de salut de la denunciante. El contingut del tuit de data 17/01/2020 publicat per la consellera indicava: *"He estat amb la (...), veïna de (...), fent un passeig per (...) i tinc diverses notes per millorar l'accessibilitat del tramvia. La (...) té esclerosi múltiple i una discapacitat visual"*. A aquest respecte, tal com indicava la persona instructora a la proposta de resolució, va quedar acreditat que la consellera sí va

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

publicar dades de salut de la persona denunciant. A més, el fet d'indicar altres dades personals (que la persona afectada era veïna del barri i el seu nom), juntament amb la publicació de la seva imatge en cadira de rodes (encara que d'esquena), feia possible que fos perfectament identificable.

En l'acord d'iniciació, els fets denunciants es van incardinar en la vulneració del principi de confidencialitat (art. 5.1.f RGPD). Nogensmenys, en base a les actuacions practicades i de la detinguda valoració de la documentació que constava a l'expedient, la persona instructora va considerar en la proposta de resolució que els fets tenien un millor encaix en la vulneració del principi de licitud, en la mesura que la publicació del tuit controvertit per part de la consellera de Mobilitat i Accessibilitat del Districte de (...) de l'Ajuntament de Barcelona, tot i incidir en la confidencialitat de les dades tractades, no obeïa a un simple descuit sinó que es va dur a terme de forma conscient i intencionada, i sense que es pogués emparar en cap de les bases jurídiques previstes a l'article 6.1 de l'RGPD, ni tampoc en cap de les circumstàncies de l'article 9.2 de l'RGPD que permeten el tractament de categories especials de dades, entre les quals s'inclouen les dades relatives a la salut. És per això que, els fets provats es van incardinar en la vulneració del principi de licitud (arts. 5.1.a, 6 i 9 RGPD).

Respecte aquesta modificació de la qualificació jurídica dels fets provats, cal dir que d'acord amb l'article 89.3 de l'LPAC és en la proposta de resolució quan correspon fixar la seva qualificació jurídica, tenint en compte a més que aquesta modificació, com indicava la persona instructora, no ha alterat la gravetat de la infracció, ja que tant la vulneració del principi de licitud, com del principi de confidencialitat, a més d'estar estretament lligades en els supòsits de comunicació il·lícita de dades, son constitutives de la mateixa infracció (la prevista a l'article 83.5.a de l'RGPD).

2.2. Sobre la responsabilitat de l'Ajuntament.

En relació a la responsabilitat de l'Ajuntament, dita entitat va admetre que la publicació de dades es va efectuar sense el consentiment exprés de la persona afectada, tot i això no es considerava responsable de la presumpta infracció derivada de la publicació efectuada per la consellera, adduint que la consellera ho va fer mitjançant un perfil particular de Twitter. En aquest mateix sentit, l'Ajuntament va argumentar que *"no es pot requerir d'una entitat pública que exerceixi una funció de control de tal magnitud que permeti anticipar-se a la comissió d'infraccions en matèria de protecció de dades de tot el personal que la conforma i la representa, més quan dita vulneració ocorre en un àmbit aliè al de l'organització municipal, és a dir fora dels canals procedimentals que permeten detectar les possibles infraccions o vulneracions"*. D'altra banda, l'Ajuntament va afegir que, *"no és menys cert que correspon a l'Ajuntament vetllar per a que les persones que el representen respectin la confidencialitat de les dades a que tinguin accés"*.

Doncs bé, tal i com va considerar la persona instructora d'aquest procediment, amb independència que el perfil de Twitter a través del qual la consellera va difondre les dades de la persona denunciant fos de caire *"personal"* o no, el que resultava evident era que la persona

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

denunciant va acudir a la Sra. (...)per la seva condició de consellera de Mobilitat i Accessibilitat del Districte de (...)de l'Ajuntament de Barcelona, a fi de plantejar-li les incidències de mobilitat que havia detectat al dit barri, que requeien dins l'àmbit de les seves competències municipals, i respecte de les quals en volia demanar una solució. Així doncs, la informació respecte de la qual la consellera va efectuar la difusió objecte del present procediment sancionador no va ser obtinguda com a particular, sinó per la seva condició de consellera de Mobilitat i Accessibilitat del Districte de (...)de l'Ajuntament de Barcelona.

2.3. En relació amb la manca d'intencionalitat.

L'Ajuntament va manifestar que la *“publicació realitzada per la consellera no tenia cap intencionalitat en quant a la difusió de dades confidencials de la denunciant, que van ser difoses sense la prudència exigible però des de la voluntat constructiva d'evidenciar les dificultats que patia la denunciant per a accedir al servei públic del tramvia”*, i en la seva defensa va invocar l'existència d'una errada involuntària, malentès o desconeixement.

Aquesta invocació, com ja es va posar de manifest en la proposta de resolució, cal reconduir-la al principi de culpabilitat, i fer referència a la doctrina jurisprudencial tant del Tribunal Suprem com del Tribunal Constitucional sobre aquest principi. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del *“ius puniendi”* de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa, d'acord amb el que preveu l'article 28.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (en endavant l'LRJSP).

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22/04/1991, va considerar que d'aquest element de culpabilitat es despenia que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, havia de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29/06/2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, va declarar que per apreciar aquest element de culpabilitat *“basta la simple negligència o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia...”*. A aquest respecte, tal com apuntava la persona instructora a la proposta de resolució, era evident que la consellera no va actuar amb la diligència necessària en el tractament de les dades controvertides, atès que si ho hagués fet, no hauria publicat les dades de la persona denunciant al seu perfil de Twitter, màxim quan la publicació incloïa dades de categoria especial, com són les dades de salut. En conseqüència, aquí també concorreria l'element culpabilístic exigít per l'article 28.1 de l'LRJSP. I també cal posar en relleu que el deure de diligència és màxim quan es fan activitats que afecten drets fonamentals, com és el dret a la protecció de dades personals, tal i com ho declarava la SAN de 5/2/2014 (RC 366/2012) dictada en matèria de protecció de dades, quan sostenia que la condició de responsable del tractament de dades personals *“impone un deber especial de diligencia a la hora de llevar a cabo el uso o tratamiento de los datos personales o su cesión a terceros, en lo que atañe al cumplimiento de los deberes que la legislación sobre protección de*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

las personas físicas, y especialmente su honor e intimidad personal y familiar, cuya intensidad se encuentra potenciada por la relevancia de los bienes jurídicos protegidos por aquellas normas”.

Així mateix, el Tribunal Suprem en la seva sentència de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, al·ludia a la diligència exigible i establia que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable. El que resulta necessari és que en la conducta que s'imputa concorri l'element de la culpabilitat, i per poder apreciar l'existència de culpabilitat és suficient que els fets infractors portin causa d'una conducta negligent o atribuïble a la simple inobservança. I el cert és que aquest deure de diligència era conegut per l'Ajuntament, com es va posar de manifest en les seves al·legacions a l'acord d'inici, en afirmar que li corresponia “vetllar per a que les persones que el representen respectin la confidencialitat de les dades a que tinguin accés”.

En base a la doctrina jurisprudencial exposada, i tal com va sostenir la persona instructora, no pot prosperar l'al·legació de l'Ajuntament en relació amb la manca d'intencionalitat en la comissió dels fets denunciats, ja que en aquest cas concorre una manca de la diligència que li era exigible.

2.4. En relació amb les mesures correctores.

L'Ajuntament va enumerar un seguit de mesures que, al seu criteri, evidenciaven la seva responsabilitat proactiva, com ara, la creació de l'Oficina Municipal de Dades i de la figura del Delegat de protecció de dades, l'aprovació de la Instrucció aprovada l'any 2019 per la qual es fixen els criteris d'aplicació de l'RGPD i la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD), i del Codi ètic i de conducta (l'any 2017). Així mateix també va invocar diverses circumstàncies (el temps que va estar publicat el tuit, la manca d'intencionalitat, etc.) que, al seu parer, haurien de concórrer com a atenuants.

Al respecte, com s'assenyalava a la proposta, les circumstàncies atenuants invocades per l'Ajuntament i les mesures de responsabilitat proactiva, en tot cas es podrien haver tingut en compte per tal de graduar la quantia econòmica de la sanció en cas que aquesta hagués consistit en la imposició d'una multa administrativa, de conformitat amb allò establert a l'article 83.4 de l'RGPD, però el règim sancionador aplicable a l'Ajuntament no preveu la imposició d'una sanció econòmica, sinó l'amonestació d'acord amb el previst a l'article 77 de l'LOPDGDD, que per la seva pròpia naturalesa no és susceptible de graduació.

A l'últim, coincidint amb el manifestat per la persona instructora a la proposta de resolució, cal valorar positivament que s'hagi eliminat la piulada de Twitter on apareixia la imatge i el vídeo de la persona aquí denunciada; i que arran dels fets objecte del present procediment sancionador l'Ajuntament s'hagi compromès a millorar els processos de control i a impulsar els mecanismes necessaris de formació i difusió per part de l'Oficina de protecció de dades de l'Ajuntament destinats a treballadors i membres del districte, per tal d'evitar, en el futur, noves denúncies en matèria de protecció de dades.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Tot i això, també és necessari puntualitzar que l'adopció de mesures per corregir els efectes de la infracció no desvirtuen els fets imputats, ni tampoc modifiquen la seva qualificació jurídica.

3. En relació amb els fets descrits l'apartat de fets provats, relatius al principi de licitud, cal acudir als articles 5.1.a, 6 i 9 de l'RGPD.

L'article 5.1.a) de l'RGPD regula el principi de licitud determinant que les dades seran *"tratados de manera lícita (...)"*.

Per la seva banda, l'article 6.1 de l'RGPD preveu el següent:

"1. El tratamiento solo será lícito si se cumple al menos una de las siguientes condiciones:

a) el interesado dio su consentimiento para el tratamiento de sus datos personales para uno o varios fines específicos;

b) el tratamiento es necesario para la ejecución de un contrato en el que el interesado es parte o para la aplicación a petición de este de medidas precontractuales;

c) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento;

d) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física;

e) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento;

f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño.

Lo dispuesto en la letra f) del párrafo primero no será de aplicación al tratamiento realizado por las autoridades públicas en el ejercicio de sus funciones."

Al seu torn, l'article 9.2 de l'RGPD, referent al tractament de categories especials de dades, disposa que la prohibició del seu tractament no s'aplica si concorren una de les circumstàncies següents:

"a) el interesado dio su consentimiento explícito para el tratamiento de dichos datos personales con uno o más de los fines especificados, excepto cuando el Derecho de la Unión o de los Estados miembros establezca que la prohibición mencionada en el apartado 1 no puede ser levantada por el interesado;

- b) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de obligaciones y el ejercicio de derechos específicos del responsable del tratamiento o del interesado en el ámbito del Derecho laboral y de la seguridad y protección social, en la medida en que así lo autorice el Derecho de la Unión de los Estados miembros o un convenio colectivo con arreglo al Derecho de los Estados miembros que establezca garantías adecuadas del respeto de los derechos fundamentales y de los intereses del interesado;
- c) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física, en el supuesto de que el interesado no esté capacitado, física o jurídicamente, para dar su consentimiento;
- d) el tratamiento es efectuado, en el ámbito de sus actividades legítimas y con las debidas garantías, por una fundación, una asociación o cualquier otro organismo sin ánimo de lucro, cuya finalidad sea política, filosófica, religiosa o sindical, siempre que el tratamiento se refiera exclusivamente a los miembros actuales o antiguos de tales organismos o a personas que mantengan contactos regulares con ellos en relación con sus fines y siempre que los datos personales no se comuniquen fuera de ellos sin el consentimiento de los interesados;
- e) el tratamiento se refiere a datos personales que el interesado ha hecho manifiestamente públicos;
- f) el tratamiento es necesario para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones o cuando los tribunales actúen en ejercicio de su función judicial;
- g) el tratamiento es necesario por razones de un interés público esencial, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado;
- h) el tratamiento es necesario para fines de medicina preventiva o laboral, evaluación de la capacidad laboral del trabajador, diagnóstico médico, prestación de asistencia o tratamiento de tipo sanitario o social, o gestión de los sistemas y servicios de asistencia sanitaria y social, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros o en virtud de un contrato con un profesional sanitario y sin perjuicio de las condiciones y garantías contempladas en el apartado 3;
- i) el tratamiento es necesario por razones de interés público en el ámbito de la salud pública, como la protección frente a amenazas transfronterizas graves para la salud, o para garantizar elevados niveles de calidad y de seguridad de la asistencia sanitaria y de los medicamentos o productos sanitarios, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros que establezca medidas adecuadas y específicas para proteger los derechos y libertades del interesado, en particular el secreto profesional,
- j) el tratamiento es necesario con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado.”

Tal com indicava la persona instructora, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, que és constituït de la infracció prevista a l'article 83.5.a) l'RGPD, que tipifica la vulneració de *“los principios básicos para el tratamiento, incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9”*, entre els quals es contempla el principi de licitud.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.e) de l'LOPDGDD, en la forma següent:

“e) El tractament de dades personals de les categories a què es refereix l'article 9 del Reglament (UE) 2016/679, sense que es doni alguna de les circumstàncies que preveuen el precepte esmentat i l'article 9 d'aquesta Llei orgànica”.

4. L'article 77.2 LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'art. 77.1 LOPDGDD, l'autoritat de protecció de dades competent:

“(…) ha de dictar una resolució que les sancioni amb una amonestació. La resolució ha d'establir així mateix les mesures que escaigui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès. La resolució s'ha de notificar al responsable o encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau.”

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010, determina el següent:

“2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. A més, pot proposar, si escau, la iniciació d'actuacions disciplinàries d'acord amb el que estableix la legislació vigent sobre el règim disciplinari del personal al servei de les administracions públiques. Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona responsable del fitxer o del tractament, a l'encarregada del tractament, si escau, a l'òrgan del qual depenguin i a les persones afectades, si n'hi ha”.

En el present cas, no es considera procedent requerir l'adopció de cap mesura correctora per corregir els efectes de la infracció, ja que la piulada de Twitter en què es revelaven dades de la persona denunciant ja fou esborrada.

Per tot això, resolc:

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

1. Amonestar l'Ajuntament de Barcelona com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb els articles 5.1.a), 6 i 9, tots ells de l'RGPD.

No cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4t.

2. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Barcelona.

3. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.

4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,